

Upravništvo: Ljubljana, Pucinijska ulica 5.
Telefon št. 31-22, 31-23, 31-24
Inseratni oddetek: Ljubljana, Pucinijska ulica 5 — Telefon št. 31-22 do 31-26
Podružnica Novo mesto: Ljubljanska cesta 42

Računi: za Ljubljansko pokrajino pri pošto-
čkovnem zavodu št. 17.749, za ostale kraje
Italije Servizio Conti. Corr. Post. No 11-3118

JUTRO

Izbaja vsak dan razen ponedeljka
Naročnina mala mesečno Lit 18.—,
za izposredništvo vključno s »Ponedeljskim Ja-
trama Lit 36.50.

Uredništvo:
Ljubljana, Pucinijska ulica št. 5. — Telefon
št. 31-22, 31-23, 31-24.

Rokopisi se ne vračajo.

Schwere Abwehrkämpfe im Osten Hohe Verluste des Feindes — 76 Panzerwagen in einem einzigen Abschnitt vernichtet — Feindliche Angriffe bei Salerno und Potenza abgewiesen

Aus dem Führer-Hauptquartier, 21.
Sept. Das Oberkommando der Wehrmacht
gibt bekannt:

Nördlich des Asowmeeres, östlich des
mittleren Dnepr, an der Desna und im
Raume von Smolensk führten unsere Trup-
pen auch gestern schwere Abwehrkämpfe
gegen starke feindliche Infanterie-
und Panzerkräfte. Im Abschnitt eines Armeekorps
wurden dabei aus einer feindlichen
Stoßgruppe von etwa 100 Panzern 76
vernichtet.

In den harten Kämpfen nördlich des
Asowmeeres zeichnete sich die fränkische
17. und die niedersächsische 111. Infante-
riedivision besonders aus.

Aus Südtalien wird örtliche Kampf-
tätigkeit im Abschnitt von Salerno und Po-
tenza gemeldet. Mehrere feindliche Angrif-
fe wurden dort abgewiesen.

In der vergangenen Nacht überflogen
einige feindliche Störflugzeuge das Reichs-
gebiet und warfen vereinzelt Bomben.
durch die nur unwesentlicher Schaden ent-
stand.

Minister dr. Goebbels:

šolski primer

Niti besede ni treba izgubiti za ugotovitev, da je nemško vojno vodstvo takoj in v polnem obsegu spregledalo izdajo, ki jo je pripravljala Badoglieva klika in ki se je prvič javno pokazala z zrušitvijo Duceja. Kljub temu se je moralo zatajiti, da je razvoj lahko dozor. Kakor klika izdajalec je tudi on v strogi tajnosti pripravljalo svoje ukrepe. Zanj je, da variramo Machiavilijev izrek, prišel trenutek, ko je znak velike modrosti, če se delaš neumnega. Le tako je moglo prekriti in razbiti nesramne načrte izdajalcev v Rimu.

Bil je s tem podan klasičen primer za potrebo molčanja v vojni. Ker smo se preveč cenili, da bi objavljali nekaj, kar bi bilo v nasprotju z našim spoznanjem in prepričanjem in kar bi, kakor smo z gotovostjo pričakovali, v nekaj tednih dogodki postavili na laž, na drugi strani pa nismo mogli orisati pravega položaja, ne da bi škodovali načrtom in nameram nemškega vojnega vodstva, nam ni preostajalo nič drugega kakor molčati. Pri tem smo bili trdno prepričani, da bodo dogodki le prekalno opravičili našo vzdržnost.

Zgodilo se je to tako hitro in tako drastično, da bi tega sami ne smatrali za mogoče. Ko je bil Duce odstavljen in ujet, je bilo nemškemu vojnemu vodstvu jasno, da namerava Badogliev režim izločiti Italijo iz vojne. Tega prepričanja v njem niso mogla omajati nobena zatrjevanja nazadnjaške izdajalske klike v Rimu glede njene lojalnosti in zavezniške zvestobe. Nič ne stremoglavi močnega moža in ga nadomesti s slabšim, ako hoče, kakor nas je skušala nalogati Badoglieva klika, vendar le še bolj energično nadaljevati. Praktični ukrepi one domišljave skupine v Rimu so tudi res izrečno nakazovali, da se pripravljajo velikopotezna izdaja in da ni nameram samo ta, nas prevarati, temveč tudi ta, naše čete na jugu izročiti sovražniku in si dati to izdajalsko nezvestobo plačati z boljšimi pogoji premirja.

Badogliev režim ni hotel izstopiti iz vojne na časten način, temveč se iztihnati izključno na stroške svojega onega partnerja, ki se mu ima Italija od leta 1940. dalje toliko zahvaliti. Odtod pompozni oklici izpod kraljeve roke o nadaljevanju vojne in o zvestosti prevzetim obveznostim, temu nasproti pa vojska in politična dejanja nadaljevalne izdaje med najbolj sramotnimi in nevrednimi okoliščinami. Nam bo prihranjeno, da bi morali še enkrat orisati vso skalo nezvestobe Badoglievega režima. Gnusi se nam, ako le pomislimo na vse to. Grše izdaje zgodovina se ni videla. Toda bila je to izdaja, o kateri pravi pregovor, da štepe lastnega gosпода.

Nemško vojno vodstvo je seveda že od začetka tega razvoja potegnilo hladno in trezno vse potrebne konsekvence iz svojega jasne spoznanja. Da od Badoglieve klike nameravana izdaja ni dosegla začelnega cilja, je pripisati samo dejstvu, da jo je nemško vojno vodstvo spregledalo in s primernimi protukrepi prekrizalo. Če bi se bila izdaja prostokoli, bi stala Nemčija pred največjo nevarnostjo te vojne. Na osnovi najboljšega poznavanja stvari lahko priberemo, da se imamo zahvaliti izključno jasnemu pogledu in daljnovidnosti Führerja, ako ta nevarnost ni bila nikdar izpuščena izpred oči in so bili kljub vsem svetloškim zatrjevanjem izdajalskega kralja in njegovega strahopetnega maršala, ki sta za podkrepitev svojih laži zastavljala celo svojo vojaško častno besedo, da bi nas dupirala, storjati vsi ukrepi, ki so absolutno zavarovali nemške interese, v kolikor so bili v stiku s tem škandaloznim prelomom zvestobe.

Javnost ve, v kako sramotnih okoliščinah je bila izvirna izdaja sama. Ni bilo dovolj, da so nameravane ukrepe prikrivali pred zvestim, zanesljivim in vedno velikopoteznim zaveznikom, temveč so jih zanikali, ki se je mnogokje pojavljalo. Mogli pa smo pričakovati, da se bo izdajalska klika v Rimu lotila posla še z večjo neumnostjo kakor neznačajnostjo. Na tem je temeljil naš načrt. Delali smo se neumne, da smo mogli tembolj pametno ravnati.

Nemška javnost bere danes z zgražanjem poročila, kako je bil Duce odstavljen in ujet. Nam so bila znana že takrat, ne da bi jih mogli javno uporabiti. Ako je mogoče fašizmu sploh kaj očitati, mu je očitati to, da je verjel v lojalnost kralja, katerega prestol je rešil l. 1922 s pohodom na Rim, ki pa je, kakor večina vladarjev najnovejše zgodovine, čvrsto politiko

svojih najzvestejših služabnikov poplačal s tem, da jih je v trenutku nevarnosti brez zvestobe zapustil ter prešel v tabor njihovih sovražnikov. Kralji se na splošno ne odklikujejo po kreposti hvalnosti. Viljem I. je bil v svojem zvestem odnosu do Bismarka izjema od tega pravila in je zato dobil priimek »Veliki«. Duce je bil za propadajočo avorno družbo v Rimu dober dovolj, da jo je leta 1922 obvaroval pred zahrbtnim boljševiškim strelom. Leta 1943 ga je sedaj vrgla, ker je v svoji nesamrtni zaslepljenosti menila, da bo lahko, opraviča brez njega. Kako malo je to v skladu z dejstvi, je najnovejši razvoj že dokazal. Nasilna odstranitev močnega moža pomenja anarhijo. Tudi italijanska vladarska hiša je morala kaj hitro spoznati, kako se masčuje, ako se osebnost zgodovinskega formata zamenja s strahopetnim izdajalskim maršalom, ki mu je prelom vojaške častne besede pojav najvišje politične modrosti.

Italijanski narod je treba le obžalovati, da je postal žrtev tega nagusnega postopka. Kakor so narodi koristniki dejanj in uspehov svojih močnih vlad, prav tako so tudi žrtve napak in pogreškov svojih slabih, diletantskih in nezvestih vlad. Bilo je zato neizogibno, da je moral italijanski narod že takoj v začetku zelo drago plačati najbolj črno poglavje svoje zgodovine. Zahvaliti se ima za to miru željnim vojnim zavežalcem v rimski družbi. Trinajst točk kapitulacijske pogodbe mu je dalo, že majhen predokus o tem, kaj ga čaka Svetovna zgodovina je svetovno sodišče. Državljanj Italije lahko v teh obeh pri studiju mednarodnega tiska doženejo, kaj mislijo prijatelji in sovražniki o nezvestobi kraljeve in generalske klike. Celotni Angličani in Američani se ravnojo po pravilo: »Ljubim izdajo, zaničujem pa izdajalca.« O sodbi zgodovine naj se v prižadetih krogih okrog kraljeve hiše nihče ne vdaja nobenemu dvomu. Sodba je že izrečena.

V Londonu in Washingtonu se kaže vidno presenečenje zaradi nemške reakcije na nezvestobo Badoglievega režima. Očividno so si stvar predstavljali bistveno drugače: na jugu Italije operirajoče nemške sile naj bi bile odrezane in uničene; slednje naj bi od Churchillove napovedane amfibijske operacije, katerim bi ne bili dorašli; značni teror naj bi se še stopnjeval in vse to skupaj naj bi vplivalo na nemški narod tako močno, da bi bila 9. novembra možna in verjetna ponovitev tragedije iz leta 1918. Nič tega se ni zgodilo in nič tega se seveda tudi ne bo zgodilo. Angličani in Američani imajo dolgo pot še do Rima, da o Berlinu niti ne govorimo. Nemška oborožena sila je obvladala italijansko vprašanje s suvereno premočjo. Kar se pa tiče razpoloženja nemškega naroda, še nikdar v vsej vojni ni bilo tako borbeno, kakor je danes.

Italijanski primer nam Nemcem ne jemlje poguma, temveč nas samo svari. Vidimo v njem vprav šolski primer, kako se ne sme ravnati. Tako in podobno mislijo danes v Nemčiji vsi. Nevarnost nam ni zmanjšala poguma, temveč nas je le še močnejše stnila.

Potentakem se ni uresničilo nobeno od treh angloameriških upanj. Ustrelili so na nas zastrupljeno puščico, ki pa se je odvila na daljnovidnosti našega vodstva in na čvrsti vojni morali našega naroda ter odletela nazaj na strelca. Odvrnjena je nevarnost, ki se je v prvem hipu morada zdelala smrtna, in s tem se je nesreča spet spremenila v srečo za narod.

Kako naj sprito takega čudovitega in skoro neverjetnega razvoja še dvomimo o končni zmagi? Vojna krije v sebi toliko neprepričljivih možnosti, da jo je v njenem stvarnem potjeju skoro nemogoče določiti naprej. Nespremenljive morajo ostati samo kreposti, s katerimi se zoperstavimo njenim nevarnostim in težkočam.

So to kreposti poguma in vztrajnosti, zaupanja v pravičnost usode, ki je na koncu vedno na strani sposobnega in krepostnega neomejane zvestobe sebi samemu, svojemu prepričanju in stremiljenju ter svojim prijateljem in vojnim tovarišem. Proti vsem tem vojnim krepostim se je izdajalska Badoglieva klika sramotno pregrešila in kazni je sledila izdaja za petami. Družba besedolomnih vojnih zavežalcev nosi krivdo, ljudi, ki so svoja visoka in najvišja mesta zlorabljali za skrivanje svoje nečestnosti ter se udajali oni lažni modrosti, ki se hoče odtegniti nevarnosti in pravzato v nevarnosti podleže. S sramoto so zapisali svoja imena v knjigo zgodovine.

Splošljivo se klanjamo pred veliko osebnostjo Duceja, ki ima v nesreči italijanskega naroda, katere on ni zakrivil in je tudi ni mogel preprečiti, le še tem več pravice do našega občudovanja. Nihče ne more danes reči, kaj usoda končno namerava s italijanskim narodom. Mogoče preživlja danes trd, boleč očistilni proces, ki mu bo od njega vzkliklo novo življenje. Sam bo moral o tem odločiti. Mi Nemci smo se po l. 1918. jasno odločili. Naša odločitev je bila borba, žrtvovanje, vztrajnost in delo. Našli pa smo v tem spet pot

Težki obrambni boji na vzhodu

Hude sovražnikove izgube — 76 oklepnih voz uničenih v
enem samem odseku — Sovražnikovi napadi pri Salerno
in Potenzi odbiti

Iz Führerjevega glavnega stana, 21. septembra. Nemško vrhovno poveljstvo ob-
javlja:

Severno od Azovskega morja, vzhodno od srednjega Dnepra, ob Desni in na področju Smolenska so bile naše čete tudi včeraj v težkih obrambnih bojih proti močnim sovražnim pehotnim in tankovskim silam. Samo na področju enega armadnega zbora je bilo v neki sovražni udarni skupini, ki je štela okrog 100 tankov, uničenih 76 tankov.

V trdih bojih severno od Azovskega morja sta se posebno odlikovali 17. frankovska in 111. nižesška pehotna divizija.

Iz južne Italije poročajo samo o krajem, nem bojnem delovanju v odseku pri Salerno in Potenzi. Več sovražnih napadov je bilo odbitih.

V pretekli noči je priletel nad državno ozemlje nekaj sovražnih motilnih letal, ki so posamič odvrli bombe, pri čemer je nastala le neznatna škoda.

Sovjetski poraz v zraku

Berlin, 21. sept. Nad južnim odsekom vzhodne fronte je oddelek nemških letalcev razgalil veliko skupino sovjetskih bojnih letal, ki so skušala napasti nemško letališče. Brez lastnih izgub je bilo 8 sovražnih letal sestreljenih.

Hude ameriške izgube pri Salerno

Algeiras, 21. sept. Vrhovni poveljnik ameriških čet je med bitko pri Salerno uvedel strogo cenzuro, da bi se tem preprečilo, da bi vojski poročali o velikih ameriških izgubah. Kakor poročajo iz Gibraltarja, so bile ameriške izgube pri izkrcanju zelo velike. Na izkrcavališčih colnih in na obali so se kopičile cele gore trupel.

Buenos Aires, 21. sept. Argentinski novinar poroča o borbah v Italiji in piše: Naravnost čudovito je, kako hitro so nemške čete ustvarile svojo fronto. Kanadske in severnoameriške

Bolgarija trdno ob strani Nemčije

Sofija, 21. sept. Bolgarska javnost je pod vtisom prve izjave nove bolgarske vlade. Bolgarski listi posebno podpirajo oni del deklaracije predsednika vlade, v katerem poudarja odkritosrčno voljo za sodelovanje z Nemčijo.

Berlin, 21. sept. DNE. Bolgarski list »Zora« podaja v svojem uvodniku osnovne poteze politike nove vlade. Članek pravi, da je naloga vlade obdržati v notranjosti slogo naroda, na zunan pa držati se pogojev in jih vestno izpolnjevati. Nadalje mra vlada vse duhovne in gmoire sile države spraviti k vnetemu sodelovanju. Okoliščina, da so v petih ministrstvih ostali isti ministri, kaže, da bo splošna smer bolgarske politike ostala neizpremenjena. Novi možje v vladi so po svoji dosedanj delavnosti znan kot osebnosti z energijo in jasnim pogledom. Zmerna zadržanje predsednika vlade in njegove bogate izkušnje so trdno jamstvo za uspešno delo nove vlade.

Lažnjivost ameriške informacijske službe

New York, 21. sept. Ameriški informacijski minister je izjavil, da bo bodoče resnično poročal o vseh vojnih dogodkih. Iz te vesti se vidi, da so ameriška vojna poročila bila doslej, vse cel dve leti, lažnjiva. Ugotovitev ameriške informacijskega ministra, da bo bodoče poročal samo resnico, gotovo ni njegova zadnja laž.

Angleška nasilstva v Iranu

Teheran, 21. sept. V Iranu so Angličani zaplenili vse zaloge živil. V mnogih poljajnah so enostavno pregnali domače prebivalce, da bi napravili prostor za nove posadke. V Teheran prihaja vsak dan na tisoče beguncev.

Židovska infiltracija arabskih dežel

Carigrad, 21. sept. Število židovskih priseljencev v arabskih deželah stalno narašča. V Palestini je po britanskih podatkih že nad 750 tisoč Židov. Angličani in Američani pospešujejo priseljevanje Židov, zato pa sabotirajo koristi mohamedanskih Arabcev.

navzgor. Tudi vsak narod je kovač svoje sreče.

Nemci smo stopali v teh tednih po tesni stezi ob prepadu. Ni vsak videl tega prepada, toda vsi smo se podali na pot v čvrsti strnjnosti, vedno za Führerjem, ki nam je kazal smer tudi in vprav v svoji čisto skrb zbujajoči moččnosti. Globlje ko kdaj prej čutimo danes blagoslov njegove velike osebnosti, ki čuva nad življenjem in bodočnostjo naroda. Da mu poklanjamo vse svoje zaupanje, ni samo naša narodna dolžnost, temveč tudi naša posnna pravica. Tako bomo obvladali vse nevarnosti te vojne. Trdi in pogumni hočemo biti do sebe samega, pogumno se hočemo boriti, neutrudno hočemo delati, neomajno hočemo verovati in zaupati, dokler ne pride ura zmag. Tako bomo potem mogli mi vsi reči o sebi, da nam ta ura ni prišla nezasluženo, temveč da je nagrada za borbo, delo in zvestobo.

čete so občutile, da je nemška vojska zelo močna.

Gibraltarska luka polna poškodovanih ladij

La Linea, 21. sept. Listi poročajo, da so doki v Gibraltarju prenapolnjeni s hudo poškodovanimi angleškimi in ameriškim ladjami. Po španskih poročilih iz Gibraltarja čoki v Gibraltarju sploh ne morejo sprejeti v popravilo nobene ladje več. Posebno hudo poškodovane ladje bodo uporabljene za staro železo. Med temi je mnogo ladij, ki so bile zgrajene šele v novemem času in spadajo med najmodernejsje ladijske vrste.

Angleški list

svari pred optimizmom

Lizbona, 19. sept. DNE. Dočim skuša angleški tisk govoriti Führerja običajno čmaloževati, pa to pot londonski list »Observer« posveča poseben članek onemu delu Führerjevega govora, ki se bavi z dogodki v Italiji. List svari svoje čitatele pred tem, da bi morda smatrali izjavo Führerja kot bežno zadevo, in poudarja, da so Nemci podvzeli politične in vojaške ukrepe, ki ne dopuščajo nikakega dvoma, da bodo Angličani in Američani že v najbližjem času spoznali novo in nesluteno stran Führerjeve strategije. Hitler je predal vojaško obrambo, pravi list dalje, v roke močn' h mož in imenovan je Rommela še podčrtava sklep, da se vojna v Italiji ne vodi samo iz vojaških razlogov, marveč tudi zaradi osnovne nemške državne misli. Ni se treba varati glede tega, da bo Rommel zastavil vse, da potisne Eisenhowerove čete v obrambo.

Rumunija in boljševiška nevarnost

Bukarešta, 21. sept. List »Prunca Vremie« piše v uvodniku: Odstranitev boljševiške nevarnosti je med vsemi življenjsko važnimi vprašanji Rumunije na prvem mestu.

Japonski letalski napadi na ameriška oporišča

Tokio, 21. sept. Na Novi Gvineji in pred Salomonskim otočjem napada letalstvo predvsem sovražna zbirališča ladij. Nadaljnji japonski letalski napadi so usmerjeni na letališča na Novi Gvineji, kjer so bila povzročena znatna razaranja. Na Salomonskem otoku Guadalcanar so opazili po japonskem letalskem napadu obširne požare.

Tokio, 21. sept. Na severu otoka Arundel je bil zavrnjen sovražni poskus izkrcanja. Japonske čete so zajele ujetnike in zaplenile velike množice vojnih potrebščin.

Lakota v Bengaliji

Bangkok, 21. sept. V pokrajini Bengaliji je prizadetih od lakote 650.000 ljudi. Pri demonstracijah indijskih žena so govornice opozarjale na katastrofalne posledice tega pomamljanja. Neka govornica je izjavila, da bo polagoma vse prebivalstvo poginilo od lakote, če ne pride hitra pomoč.

Kalkuta, 21. sept. O lakoti v Bengaliji poročajo, da umira na kalkutskih ulicah vsak dan na tisoče ljudi od lakote, ki je v šestih tednih zahtevala že 12.000 žrtev. Oblasti niso ukrenile še ničesar, da bi prekrbele potrebna živila.

V petem letu vojne

Zagrebski ustaški tehnik »Spremnost« je pod gornjim naslovom objavil naslednji dopis svojega berlinskega dopisnika Vučičeviča o položaju Nemčije po štirih letih vojne:

Glede na peto leto vojne primerjajo nemški nasprotniki kaj radi sedanji položaj s položajem l. 1918. Na splošno so takšne primerjave med samim dogajanjem zelo drzne. Izkušnje so tudi v tej vojni — še bolj kakor prej — pokazale, da se vojni pogledi v samem razvoju vojne lahko tudi spremenijo, da lahko nastanejo tudi med samo borbo presenečenja in da ni primerno postavljati usodnih sklepov zlasti v primeru, ko gre za dva enaka vojna činitelja. Če se pa opiramo na dejstva, ki so nam znana in ki jih je treba oceniti, ni nobenega dvoma, da je primerjava današnjega nemškega položaja s položajem v četrtem vojnem letu prejšnje svetovne vojne navidezno polna podobnosti, toda mimo njih je tudi polno bistvenih razlik, ki nam ne dopuščajo, da ne glede nanje priključimo izid sedanje vojne v bodočnosti, in nemška propaganda se trudi, da sama prikazuje podobnosti in razlike današnjega položaja s položajem pred 25 leti. Ob teh naporih, da se objavijo vse nevarnosti in posledice, so nevtalni cenzorji večkrat prispevali, da ne tako iskreno stvarnostjo, kakršna se prikazuje nemški javnosti.

Nemško vodstvo proglašja danes obrambno vojno. Tako je bilo tudi l. 1918, ko je bilo nemško vodstvo prav tako na sovražnem področju kakor danes, toda v prejšnji svetovni vojni je bil sklep o obrambi sprejet po neuspehih poskusih ofenzive in z namenom, da se od sovražnika izsilijo čim boljji mirovni pogoji. Tudi danes se pojavlja ta sklep, kakor prej, vendar ne z namenom, da bi se dosegli boljji mirovni pogoji, temveč zato, da bi se unčil sovražni vojni potencial, dokler ne bi prešla Nemčija zopet v novo ofenzivo. Razlika je seveda tudi glede področij, ki se danes branijo, kajti dejstvo je, da ima Nemčija še vedno v rokah najrodovtnejša področja Evrope. Seveda ni mogoče ugotoviti moč današnjega vojnega potenciala. Ker se je poveča-

Forti combattimenti sul fronte orientale

Elevate perdite nemiche — 76 carri
armati distrutti in un solo settore
— Attacchi nemici respinti presso
Salerno e Potenza

Dal Quartier generale del Führer 21 settembre. Il Comando Supremo delle Forze Armate comunica:

A nord del Mar d'Azov, ad oriente del medio Niprò, sul Desna e nella zona di Smolensk le nostre truppe sostenevano anche ieri combattimenti difensivi contro potenti forze nemiche di fanteria e corazzate. Nel settore di un Corpo d'Armata, di un gruppo nemico di circa 100 carri armati ne venivano distrutti 76.

Nel duri combattimenti a nord del Mar d'Azov si distinguono particolarmente la 17a Divisione di Fanteria della Franconia e la 111a della bassa Sassonia.

Dall'Italia meridionale si annunzia attività operativa locale nei settori di Salerno e Potenza. Parecchi attacchi nemici venivano colti respinti.

Nella scorsa notte alcuni apparecchi nemici sorvolavano il territorio del Reich gettando singole bombe che causavano soltanto danni insignificanti.

Italijanski oficirji

odvezani prisegi kralju

Rim, 17. sept. DNE. Duce je izdal dnevno povelje št. 7, ki se glasi takole: Dnevno povelje vlade št. 7: Fašistična narodna vlada odvezuje častnike oborožene sile od prisige, ki so jo položili kralju. Zaradi nečestnih pogojev izvršene predaje in s svojim delom je kralj izročil nadzor sovražniku ter ga vrgel v sramoto in bedo.

Badoglijevo izdajstvo se nadaljuje

Berlin, 21. sept. Maršal Badoglio je objavil proglaš na italijanski narod, v katerem ga poziva k borbi proti Nemčiji. Proglas je popolnoma prežet izdajalskega duha. Med drugim pravi, naj bi Italijani napadali tudi le male nemške skupine, kjerkoli bi naleteli nanje.

Stockholm, 21. sept. Neki švedski list poroča o razpoloženju v Ameriki po vikorakanju angleško-ameriških čet v Italijo. V širokih krogih Severne Amerike vlada razočaranje sprčo malenkostnega plena ameriških čet v Italiji. Zavzete italijanskega ozemlja postavlja Angličani in Američani pred velike težkoče. Namestu bogatega plena, morajo sedaj skrbeti tudi za živež in premog, ki ga potrebujejo Italijani.

Tesno sodelovanje Nemčije in Japonske

Hsingking, 17. sept. DNE. List »Mandžurja Daily News« poročava skupno izjavo Tokija in Berlina, po kateri se Badoglijeva nezvestoba v nikakršnem pogledu ne dotika trojnega sporazuma. Ta izjava je sodobna potrditev obstoječega dejstva in naglašja potrebo vedno tesnejšega sodelovanja med Nemčijo in Japonsko. Ki sta sedaj glavna stebra trojne zveze. Japonska in Nemčija bosta prestali vse viharje in si priborili končno zmago.

Nedetakljivost Japonske

Tokio, 20. sept. Tokijski list »Simbun« se bavi z napovedano angleško-ameriško ofenzivo proti Japonski ter piše med drugim: S časom je nedolženi pojem anglo-ameriške ofenzive, kakor izgleda, docela izpremenil svoj cilj. Dokler pa bo imela Japonska svojo mornarico, sovražnik nikdar ne bo mogel priti v bližino Japonske, še manj pa stopiti na japonsko ozemlje.

lo delovanje sovražnega letalstva. nena-
vedno narašča tudi moč nemške letalske
obrambe, kakor se je moglo opaziti prav
v zadnjem času. Na drugi strani je polno
znamenaj, ki kažejo, da vzhodnim in zapad-
nim sovražnikom tretjega Reicha ni uspe-
lo stvoriti pogojev kakor v prejšnji vojni.
Tako se je na primer blokada evropske ce-
line izkazala za nemogočo. Res je sicer, da
ji je uspelo odvzeti Evropi mnogo surovin,
vendar v obsegu, ki nikakor ne ograja ev-
ropske prehrane in oskrbe. Temu ni bilo
tako v prejšnji svetovni vojni, da niti ne
govorimo o uspehih, ki so jih pokazale nem-
ške podmornice, katerih delovanje ne do-
pušča, da bi se britansko-ameriška tonaža
uporabljala izključno za vojaške akcije.

Vse to pa niso bili pogoji, zaradi katerih
je bila Nemčija zlomljena v prejšnji vojni
in s katerimi niso niti sedaj kakor ne prej
računali v sovražnem taboru kot z
edini činiteljem za dosegem premoči.

Danes nastaja vprašanje, ali obstoji mož-
nost, da se v današnji Nemčiji ponovi ka-
tastrofa, kakršna jo je zadela pred četr-
tostoletjem. Nedavni zunanje-politični dogod-
ki preteklih mesecev so sicer res pomenili
veliko preizkušnjo za nemškega človeka.
Kolikor pa je mogoče opaziti v nemški jav-
nosti, se javno mišljenje čedalje bolj obra-
ča na nemško državno vodstvo. Ki poudar-
ja, da se ustvarja bodočnost v prvi vrsti
na temelju lastnih zmognosti in sposobno-
sti. V tem pogledu se nikakor ne želi pod-
cenjevati sodelovanje zaveznikov, najmanj
so hoteli odvrtni sleherni sum o tem, da v
Nemčiji računajo na čučeje in izredne raz-
mere ter nemoralno dogajanje v sovražnem
taboru.

Če upoštevamo vse te temeljne resnice,
lahko jasno opazimo razlike v položaju
nemškega naroda danes in l. 1918. Nemški
nasprotniki so morali opaziti to razliko v
nemškem zadržanju že doslej, saj je bila
jasna, vendar so oni to stalische Nemčije
različno presojeali in se v tem pogledu ni-
so znašli. V Berlinu se opirajo na izkušnje
prejšnje vojne in vidijo glavno nevarnost
tudi sedaj kakor prej, predvsem v boljšev-
izmu.

